

میلعلو وه

تاجانم و اعد تئارقبادا و رکذ ریثأت طرش

ملاسلا هیلع سنوید ترصدی تیبرت ریسد و ایسنوید رکذ حرشد

یرمقی رجه 1436 س دقم دهشم

تاناید

ینار هطی نیسدن س محمد محم دید جاد الله تیآ
هّرسد الله س دقم

مِجْرَلًا نَاطِئِشَلَا نَمَّ لَلْمَابُدُو عَا
 مِجْرَلًا نَمَحْرَلًا اَللهُ مَسْبِ
 دَمَحْمُ مَسَاقَلَايَ بَأَتِيْبِيْنُو اَنْدِيْسِيْ اَعَّ اَللهُ يَّ اَلصُّو
 نَيَعْمَجَا مَهَادَا عَا يَّ اَعَّ اَنْعَلَلَا و نِيْرَهَا طَلَا نِيْبِيْطَلَا اَمَلَا يَّ اَعُو

راکذا و مهیدان دناو خیرس ندوبن جیحص

و هدوبنیا ربنا شرنذمه ناشیا بخدی لکروط هبیلو، هذ، ناشیا فرصد هب طقف لاماد هذ ...
 دنشاب هیضق نیا هجوتمه مههمه و لاماد متفگذن ماریا
 هدید، حبصرد حایصدها اعدلاثم، اهااعد هچ، ار و شاء ترایز هچ، دوشی م هذناو خهکی یاهاعد رد
 دوشب هذناو خه اعد هک تسانیا [اهنا] روظنم افرصه نیعی! دنراد هلعج اعد نذناو خردی ضعب هک دوشی م
 دروم رد هئسمنیا و بهتسهآ و بلریز تئارق اطساو هب ایداد شوگ اطساو هب اید؛ مپسرب ی باوژ هب و
 تساق داصد مه نارق تئارق

تشداد هک مدینشت ساهنیا و قلاخلها و تسامه فورعم هکنایاقاً زایکی زاتقو کینم ی تده
 هکلام! درادن لاکشا دیناوخد مه طلاغ! درادن ی بیعد دیناوخد مه دنتارنارق، دیناوخد نارق: تفگی م
 و! دننگی م ایدیا و دننگی م تسردارن ایت و رسد دپلا «! دنربی م [لااب] و دننگی م تسرد نانشدوخ
 ! دشابن ی لکشم ادخ شیپ دنربی م [یتقو] ات دننگی م میظنتار شیاهنیا و تنوف و بارعا

نایاضفرد ناسنان تفرگ رارقاب، رکذ تقیقدهب یبایتسد

این مسئله صحیح نیست؛ دعا یک معنایی دارد، یک حقیقتی دارد که آن حقیقت و آن معنا باید با
 خواندن دعا و تصوّر معانی دعا و قرار گرفتن در آن حال [در نفس انسان قرار بگیرد]. [باید] انسان
 خودش را در آن فضا قرار بدهد، و الاً صرف خواندن آن دعا، نمی‌گوییم ثمره‌ای ندارد، [ولی] ثمره و
 نتیجه‌اش کم است.

«درادن ار بولطم رثا، دشاب رارکت فرصد، رکذ رگا» : دادد موحرمه ایصوت

ی یوگب لاماد ار ت ایسنوی رکذ دیاب هشیمه: دندومرفی م هذب هب دادد ی اقا موحرمه تقوکید
 ، دشنر سیم هجسرد رگا هک دننادب افرارنیا هتبللا «! ی یوگب ار ایسنوی رکذ و ی شاد هتشداد لاماد [دیاب]
 و دننگی م ضرف مدجسد [تلامد] رد ار نانشدوخ اهنتم؛ دنیوگب مه تکرادل ادرار ایسنوی رکذ دنناوتی م
 ی لاکشا دننگی م ذت بحصدهی یاجردی سکا برگا، هتسشنل ادرار، تکرادل ادرار؛ درادن ی لاکشا و، دنیوگب
 «. درادن داریا و لاکشا»: دندومرفی م دادد ی اقا. درادن

ربرکذ نیا رارکت فرصد طقف هکی یوگب روظنیمه ار رکذ نیا رگا: دندومرفارنیا ناشیا دعب
 نیا یور ناشیا هک تسانیا مدای گنشق «. درادن ار بولطم رثا و هجیتن ا اما تسیند هیافی د، دشابن ایز
 هدیافی د لاکلکی لعد و دننگی م قرف بخاهنیا و فینصت اب و تسادخ رکذ مرخلاب و. دنتشداد دیکات هیضق
 ! تسانیمه ش رثا اما، تسیند

رکذ لوزن یاضفرد ناسنان تفرگ رارق ی نعیرکذ رثا

راکذا و تاو لصد رکذ، «الله لا اله الا» رکذ، ایسنوی رکذ امش ی تقو هک تسانیا [رکذ] رثا ی انعم
 رکذ نیا لوزن ی ارباشنم و ادبم نیا هکی ی تعقوم و اصف و او ه نارد ار نانشدوخ، دنیوگی م ار فالتخم

¹ (ق قحم). جیحصد و شیاربو: (Edit) تیدا

!ایادخ: «هک دیبوگی م دیراد، «تَنَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»: دیبوگی م هک ی تقو! تسانیا شیانعم. دیهدی م رارق تسانیا م، مراد لوبق ار بلطم نیا م، و تَتَّيْرُتُوم و و تَرْتَا زج تَسِينِ يَرْتَا چیه و رتوم چیه هک هَلْسَم نیا و تَرْتَا زج یَرْتَا چیه هک تَتَّيْعَاو نیا هب منکی م مزتل و تَهَعْتَم ار مدوخ و مَنَلَاو بقی م مدوخ هب و مریدپ «مهدی م قبیطت هَلْسَم نیا ربار مدوخ راتفر ن م نیاربانب و. تَسِينِ و تَزج ی رتوم چیه و تَسِينِ

رَقْل لَاد رَد ن تَفَرِّگ رَارَقَا بَ اَیَسِنوِی رِکْز هَب سَنوِی تَرَضَد ل اَغْتِشَا

حضرت یونس که در شکم ماهی چهل روز [زندانی شد، در همین فضا قرار گرفت]. [اصلاً سالکان راه خدا] ذکر یونسیه را برای همین می گویند دیگر! كَتَحْبَسَتْ نَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَأَن تَمْلُظًا فِي بَدَانِكَ) اهینیا و ی هام م کشر رد [یعنی] تاملظا فی¹. (بَن يَمْلُظًا نَم تَنُكِي نَا

اَیَسِنوِی رِکْز هُدودِحم هُر اَبَر د ی رِیْمَشْک مِی رِکْلا د بَع دِیْس م و ح ر م ل اُؤْس

دیبوگی م ی ریمشک میرکلادبع دیس اقا موحرم

ام و دیهدی م ز روتسد امشدار ی دعب ترابع اَیَسِنوِی رِکْز ر د ارچ هک مدرکل اؤس دادد ی اقا زانم بخ: «دندومرف دادد ی اقا؟ مبیوگی مذ ار² (بَن يَنْمُوْمًا يَجِيْنُ لَكَذِكُو مَغْلًا نَمُ هَيَجِنُوْهُ هَلْ اَنْبَجَسَا فَر) رِکْز دِیَابَن اذخ فرط زان هک ام؛ تَسَادِخْ ی ارب شای مود نیا! تَسِينِ ا م ی ارب هک شای مود نیا نَأ. تَسَام ی ارب نیا. (بَن كَتَحْبَسَتْ نَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هک مبیوگب دیاب تَسَام هب طوبرم هک ار نیا! مبیوگب «میداد تاجذ [مودنا و مغ] زان و میدرک تاجتسا ام»: دیبوگی م اذخ؛ تَسَادِخْ هب طوبرم شای مود «!دیوگب هدنب دیابن هک ار اذخ رِکْز

فیطلاردقچ و او تسانیا فرابع بخ هک دادد ی اقا! دمیهفنار نیا ملاء کیدینیب هک تسانیا بیجعو دناهدیسر ملاء قیاقدهب اهینیا هک تسانیا شیانعم اهینیا. دنکی م [ل لادتسا]

«اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «تَنَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» رِکْز ی اَنَعَم

موحرم. مبیوگی م ار نیا میراد ام هک تسانیا شیانعم مبیوگی م ام هک «تَنَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» نیا بخ: دندومرفی م [ی نار هط ملاء] اقا

شایبترم نیلوا نیا و دراد یرتلااب بتارم نیا متبلا) دیبوگب دیهاوخی م «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» هک ی تقو چیه و دشاب عطاس و تزان هک یرتا نَأ زج تَسِينِ ملاء رد یرتا چیه [هک تسانیا شیانعم] (تسانیا چیه و تَسِينِ ی لاقنسا و تَسِينِ ی رتوم و تَسِينِ ی بیس چیه و تَسِينِ ی دوجو چیه و تَسِينِ ی تکر د ی سک و تزان ریغو ی تسه و تسانیا دبم و ی تسه ت دوخ و ی تسه و تسانیا نَأ مکنیا زج تَسِينِ ی زیچ تَسِينِ

دوْخ موق هب ی دِیْحوْتْرِیْغ هَاگْذ ل بِلْد هَب ی هَام مِکْشَر د سَنوِی تَرَضَد ی رَاتَفَرِّگ

وگب ار نیا هک تَخَادِنَا وَا [لد] هب اذخ بخ؟ تَفْگ هچ ی ارب سَنوِی تَرَضَد ار نیا بخ مدرم راک نیا یدید اذخ ریغ زان و ت³! یدید اذخ ریغ زان و ت، یدما نوریب تدمرم نایم زان هک و ت تبحص مدرم ابی تشاد هک ی عقوم نامهر د. ی تشاذگ مدرم باسد هب و یدما و ار ندرکنل لوبق نیا و ار ن لا هک [صخش] نیا هک دودب تلدر نیا رگا، یدرکی م تقفارم و دمآوتفر و یدرکی م ترشاعم و ناشنیرفد رگید بخ، ید تشاذگی م تلدر ه شوگ رد ار نیا و دریدپی م دهاوخب اذخ رگا، دریدپی مذ ن زان رزو هچره! یدرکی لآخ هراچیب مدرم نیا رسد ار اهراب هُمه یدما و ت! دوبنی لکشتم رگید و یدرکی مذ

¹ 235: ص، ی حوقفا. 87. هُیَا (21) عابینا فروس

و دحا یدخ زج ی بیس و رتأباحاص و یدوبعم چیه هک دروارب اذخ (تفرگی یاج تاملظ رد ی هام م کشر رد هک ماگن آ و) «ی نادانو ل هج هُطساو هب! مزار اکمتس زانم هک ی تسرد هب، ام نامگ و سدح زان راکرورپی ی ا شای م هژنم. دشابی مذ دحاو «! میامنی م متسد و ملظ دوخ رد

² 235: ص، ی حوقفا. 87. هُیَا (21) عابینا فروس

ام ن دید و مویش تسانیا نینچ نیا و میتخاس اهر ش پوشتد و مودنا و مغزان و میدومنز تاجا ار و یاضاقت و توعده ام سپ «(میامنی م درو دیحوتد و عاهد و رونی داو هبل هج تاملظ زان) میشخی م تاجذ ار نینموم هک 251. ص، یدنوار، عابینالا ص صق هب دوشد عوجر ش موق و سَنوِی تَرَضَد ن اتساذن و ماریب رتشیب علاطا تهج

چیه طسو نیا! یدرکی لاخ ادخ قلخ نیا رس رب ار همه دود اهزیچ نیا و لهج و رسرد و لایو و ادخ مدارا رگا، دریزید دهاوخی من لاا هک نیا، دنکی من لوبقن لاا هک نیا هکی تشادنگ ادخ یارب میهد!

[دریزی من هک تسا] لهج رطاخه بن لاا نیا و تفریزی م دود [ور] و تزا ن لاا ام هکنیا ایادخ: دیوگی مترضدن ابز زا. دیوگی م بیجعی لیخ اجنیا رد انلاوم ور و تزا ام هک هدش ثعاب ام لهج؛ تسام لهج هب طوبرم نیا، تسین ام هب طوبرم نیا، مینادرگی مرپ. مینادرگی مرپ ور و تزا تفوچیه، میدوب لماع و میدوب ل هاج و ت هب تبسن ام رگا. مینادرگی.

مدرم تیاده هب یدحوته هاگن رد سنوید ترضد اب ملسا ربمایپ توافته

نیا هب میضقه دید هکی تقو دعب و درک غیلبت، درک غیلبت، درک غیلبت ار مدرم مناد دما سنوید ترضد ار اهنیا رایتخا ام، بخرایسب: تفگ مه ادخ و! نیرفد هب درک عورش رگید، دنریزی من و تسایفیک ار همه، میاه تشادنگ ترایتخا رد ار هقعاص رایتخا و نیمز رایتخا، داب رایتخا، میاه تشادنگ و ترایتخا رد شسفن، دراد سسفن، تسای لو ام ربمغیپ، دراد سسفن ام ربمغیپ، تسه ام ربمغیپ. میاه تشادنگ ترایتخا رد بخ؛ میاه داد رارق و ترایتخا رد ام ار اهنیا. دریگی م دنکب دهاوخب هکی یاعد، دریگی م شسفن، تسای قد مداد رارق ام رایتخا رد ار یزیچ نینچ ادخ هک لااد، بخی لیخ: دنتنگ مه سنوید ترضد «!نک هدافتسا»؟! مینکن هدافتسا ام ارچ

هوک نایرچ رد ار ربمغیپ هکی تقو رد تشادنگ مه ربمغیپ رایتخا رد ادخ ار اهنیمه هکی لاحرد؛ **هی موقدها مهللا**: تفگ و درکن هدافتسا ربمغیپ اما، دندز گنس و دندرک لابند و دندرک هچ... و سبیبوبا [رد] ار هقعاص و هزرلن نیمز: تفگ ادخ¹ «!؟ نیک ناشیادعی هاوخی م ارچ، رادرب ار ناشل هج ایادخ رگا [اما]! دنریمی م اهنیا، دزرلن نیمز رگا» [تفگ ربمایپ] بخی لو؛ دزرلن نیمز ات میتشادنگ [ترایتخا] رتهب نیا بخ. دوشی م معیش ناشلسن، دوشی م معیش، دنان املسم؛ دننامی م دندز اهنیا، ی رادرب ار لهج ناشی لامک مبرم نآ هب و دنورب ایند زا صقاند روطنیمه و دنریمب و دیایب هزرلن نیمز هکنیا ای تسای «؟ تسای رتهب مسبق مادک؟! دندرن

دیوگی م ادخ. تسای ناسنا رایتخا رد مهراک و د ره. تسای سنوید ترضد و ربمغیپ نیب قرف نیا و هلزلزی نک اعد رگا. میتشادنگ ترایتخا رد ار ود ره؛ ار نیا مه میتشادنگ ترایتخا رد ام ار نیا مه «! اهنیا بخ» [نیمز ریز دنوری م همه شیرق رافک و نیکرشم نیا مامت و دیای م ن لاا نیمه، دیایب هقعاص مورگ! دوشی من هک مامت بخ. دوشی م مداد ناشیبترت مه اهنآ؛ دنیای م ی دعب مورگ [هکلب]؛ دننامی من هک مه اهنآ، دنوش روکی اهنآ، دنوش رمد اهنآ، دنریمب اهنآ کیکی کی [ات] دنیشنب دیاب ربمغیپ. دنیای م مه موس رگید راک کی دیایب [دیاب] هلئسم نیا یاجه ربمغیپ لااد! دشن هکنیا!؟ ربمغیپ راک دشن نیا! دنوش روود. دنوش حلاصا و تسرد اهنیا هک دنکب

هینک و نیرفد ماظنی هلا ریغ ماظن و، ت محر ماظن، هی هلا ماظن

هکنیا لثم، بخی لیخ: تفگ مه ادخ! دما نورید [ش موقنایم زا] دید نیا اب سنوید ترضد بخ «! یوشب ام ماظن هجوتم [ات]، دوشب تایی لاد اهزیچی ضعب هچ نیا رد هصلاخ هکی یراد هچ کی هب زاین ی هار مه ماظن، تسای ت فوطع ماظن، تسای ت محر ماظن، تسای ت حلد ماظن ام ماظن! هلب...! ماظن هن! ام ماظن ن لافن آ، دوشب دندز نآ، دریمب نیا دینزب» ماظن! تسام ماظن، ماظن نیا. تسای کرشم و ل هاج و رفاک اب همه هب میشکب ار شحف [هک]! تسین ام ماظن نیا، «دوشب هچ نآ و دوشب هچ نیا، دوشب بارخ نآ، دوشب عورش [ناریا زا، مپریگبل وازا ار ایفارغج ی اهروشک «!نآ و نیا ریگرم»: [مپیوگبو] یوسام و ایند «! وسافانیکروبو نوئلاریسو اقیرفا و اکیرما و یزلام و ایلار تسای و ناتسودنه و ناتسکاپ ریگرم»: [مپنک رگا]: دیوگی م ادخ «! همه ربگرم»؟! دشن هچ نیا بخ! [مینامب] نامدوخ طقف! میهدب ار همه بیترت کی هب. ام یارب تشادنگ ی راک! میدادی م ار اهنیا بیترت امش زارتدوز ام، دشاب همه ربگرم دوب رارق

¹ 241. ص 18، ج، راونلا ار اچ

بباسد ایند نیا! بابا هذ! [میدربی منید زارا] همه و میدیشاپی م اجهمه ار گرم مخت کی میدمای من آن و ناملمسه شلسن زاتسا نکم، تسان رفاک نلاا هکی سکنیا، تسان کرشم نلاا هکی سکنیا؛ دراد! دراد باسد. دیابردن مؤم

نایعیش یارب طقف هذ، باهناسنا همه یارب تمبر، همنآ و ادخلوسر تیلو

تسادخ قطنم نامه هک اهنیا و ی تسود عوذ و هفطاع و تفوطع و تکرپ و تمبر قطنم ابام ارچ آمو (نیا ارچ! میاهدرک اهر ار) (ءَامَحْرُ) و میریگی مار¹ (رَأْفُكَلَّا) ی لَعءُءَ اَدَشِیْا) نآ!؟ مینکند رو خرب مدرم اب نیملاء یارب هکلب نایعیش یارب طقف هذ تمبر ار و تاما: «!؟ یریگی من ار² (نَیْمَلْعَلَّا) هَمَحْرَ لَآ اِکْ نَلْسَرَأْ؛ میداد رارق همه یارب باهناسنا همه، دارفا همه ینعینیملاء. تسانیند رد هکی سکره یارب؛ میداد رارق نایعیش و باهناملمسه ماما اضر ماما؛ تسان همه ماما [ملاسلا هیلع] اضر ماما. بی تسه همه یارب تمبر و تسان یراضن ماما، تسان دوهید ماما، تسان رآفک ماما! تسیند طقف

ی حیسم ن اوچ هب ملاسلا هیلع اضر ماما تیاع تیاکد

مه یبوخنیشام هکی اهدننار کی. دهشم هب میدمای میتشاد نانتسبات رد ماشن نامز رد ی تقو کی ام مو حرم ی دجسم نایانشآ و دارفا زا، لزنم هب دروآ ار هدننار هکی صخش نآ. دروآ دهشم هب ار ام تشاد بءوم ی لیخ دوی ناوچ کی: «تسا حیسم [نید] رظن زارا [هدننار] نیا»: بتفگ. دوی [ی نار هط هملاء] اقا دعب. دوی مه تکاس و بدا اب ی لیخ و تشادن مه یراک چیه و دوی ش دوزخ راک هب مه شرس و بوخ و حیسم نیا هک میدرک بجعت: «؟ تسا زابی کات مرد، اقا»: درکل اؤسام زان، دهشم هب میدیسر هکی تقو زاب هد ت عاس ات مینکی م لایخ ام: دنتفگ [ی نار هط هملاء] اقا مو حرم دعب! متفرگ ار مرد لابند ارچ ناشیا دعب. - دوی بدهت عاس لهچوت سید و دشیم لیطعت هد ت عاس دود مرد اهع قوم نآ [نوچ] - «تسا بتفگ: «؟ دیورب مرد دیهاوخی م [هک هشد] روطچ امشد»: دنتفگ

آقا، من نذر دارم که بروم حرم امام رضا. و ما [با خود گفتیم] از این فرصت استفاده کنیم و آمدم مشهد و با شما هستیم [نذرمان را هم ادا کنیم]. نذر هم این است: چند سال پیش ازدواج کرده بودیم و بچه دار نمی شدیم؛ در ایران هر چه کردیم [بچه دار] نشدیم! و به ما گفتند خارج هم بروید فایده ندارد. (نگفت البته مشکل از که بود؛ ولی گفت [گفتند] فایده ندارد.) و دیگر ما هر دو خیلی مایوس و دل شکسته شدیم. (خب بالأخره زن و شوهرند، به هم علاقه دارند.) یکی از دوستانمان به ما گفت: «نذر امام رضا کن که بروی زیارت امام رضا!» ما شب به خانه آمدم و نشستیم با همدیگر و به امام رضا توجه کردیم. (یک مسیحی! یک مسیحی!) و به امام رضا گفتیم که: «اگر به ما بچه بدهی، ما می آییم برای زیارتت.» آقا نه ماه دیگر بچه ما دختر درآمد! (و یادم است اسمش هم یک اسم اسلامی گذاشته بودند؛ زهرا یا فاطمه یا اسم مادر امام رضا بود؛ مثل اینکه اسم مادر امام رضا، «تکتکم» گذاشته بودند.) خب او [همسرم] نمی تواند [بیاید]؛ الآن که من توفیق پیدا کردم، به زعم گفتیم: «من الآن می روم نذر را ادا می کنم و تو بعداً یک وقت که فرصت شد [بیا].»

مادک، تسان مدرم و ادخ نید هطساو مپیوگی مام هکی یاضر ماما؟ تسیک یارب اضر ماما نیا بخ، دنک هجوت و ا هب ی سکره! تسان هطساو نیا، ملاءلک [رد]! امشد و نم طقف هذ! تسه ملاءلک!؟ مدرم. تسادخ ماظن، ماظن نیا. درادن یالملمسه و «!الله مسب»: دیوگی

1. مَهَّیْبٌ ءَامَحْرُ رَأْفُكَلَّا ی لَعءُءَ اَدَشِیْا هَمَعَمَنَیْذَلَا وَ 29: 48) حنفة هروس

128: ص 7، ج ی سانشداعم

نابرهم و قشتم رایسب رگیدکی هب تبسن دوزخ نایم رد و لدتخسر رایسب ن ارفاک هب تبسن دنتسه تسوا اب هکی ناسک «دنا»

2: 163: ص 9، ج ی سانشداعم. 107: 21) عابینا هروس

«نایملاء مامت یارب تمبر رگم ار و ت میداتسرف نام ربمغیب ی و»

ایرد رفق رد ن ارگید زا قلعت و طابتر ا عطق اب سنوید تر ضد هاگدید ل وحت

هکنیا هن؛ بی نکل معام لثم و بی یاید هک میداتسرف ار و تن لآ ام: «دیوگی م سنوید تر ضد هب ادخ» [بی نکل نیرفد] ار قلخ ههم و ی دنیب نآ ر بو نیا رب گرم

ادوبد مرابط و کنات و پوت، سنوید تر ضد تسد هب هک درک محر ادخ هک تسا نیا تبحصل ااد
ی من افتکا ش دوخ موق هب طقف رگید هک دشاد ش تسد رد ی منا ی امیپهراق ی اهاکشوم لثم دوب رارق رگا
ش ربمغیپ ار وا درک محر ادخ هکنیا ی کی!... ار تکلم ن لاف دورب ات درکی م اهر کشوم کی! درک
هب م امیپهراق ی اهاکشوم نیا زا هکنیا مود! تسا مهم ی لیخ نیا و، کی نیا! امش و ن م لثم هن، درک
کی م ه اهنیا زا مادکره ی ار ب [مزات]، میرانگی م ترایتخا رد ار اهنیا و داب و هلزلز هک تفگ طقف! دادنوا
ب اسحی پ راک هصلاح، هلب دراد لکوم هقعاص، دراد لکوم داب، دراد لکوم هلزلز! میرانگی م لکوم
! میوشد دراو زمرق طخ هب رگید و مینک هدنسب رادقم نیمه هب تسا رتهب رگید لا ادب خ! تسین

نیا هب بی هاوخی م رگا! ناه: داد دای و ا هب ادخ و ی هام مکشر رد تفر و دمآ سنوید تر ضد نیا
ق اچ اب، تسین ی روز اهنیا! ی تسیاب اجنیا رد زور ل هچ دیاب، ی سرب میوگی م ام هک ی لئاسم نیا و هتکذ
تسینت هارمه، ل یابوم رگید؛ دوش عطق تاتابتر ا مامت! ی سرب نآ هب دیاب [هکلب]! تسین اهنیا و قلاشو
! رقا: رقا: بی نک ادیب هجوت ی هاوخب ات هک

!دش روطنآ اجنآ! ملاس! دش روطنیا اجنیا! ملاس، اقا -

تسا ی هام مکشر رد! هن دیاب نآ، دیاب نیا! امئاد تیارب! دیاب س ام اس ا تیارب [هک تسین ل یابوم]
مه (اهشید) اهدرگ اقسب نیا زا. تسینت هارمه، ل یابوم و نفلت! دنکی مذر اکی هام مکشر رد مه ل یابوم
تمشچ هن لاصا رگید؛ اهایرد طسو دربی م ار و تدرادی م رب مه ی هام نآ! ت دوخ و ی تسه ت دوخ. تسین
ار ی زیچ هن دنیبی م ار ی کشخ

واقعا این دریا عجیب است! آدم وقتی نگاه می کند که تمام دور تا دورش آب است، از همه جا قطع
علاقه می کند؛ از همه جا! دیگر نه امیدی، نه چیزی؛ چون همین که می بیند یک جا خشکی است
[می گوید]: «هان! خشکی نزدیک است! خشکی نزدیک است!» این خودش یک درجه آدم را می آورد
پایین. ولی اگر آدم رفت دید تمام دور و برش آب است، بعد یک موج هم بیاید که دیگر عالی تر می شود
و حال خوشی [پیدا می شود]. برای بنده پیدا شده! حال خوشی دست خواهد داد! این شاء الله خدا قسمت کند
یک خرده از آن [موج] تندتر هایش! آن وقت آنجا می فهمیم حضرت یونس بیچاره، در شکم ماهی نکر
یونسیه را از آن اعماق اعماق دلش [می گفت]. و آن هم تأثیر می گذاشت! و الا اگر قرار بود
موبایل یک طرف باشد و کامپیوتر هم آنجا باشد و چند نفری هم آنجا باشند و انسان را باد بزنند، این
خیلی آن طور که باید و شاید تأثیری که باید بگذارد نخواهد گذاشت. اما او خلاصه دید که نه خیر! ماهی
او را خورده و می رود و تا می خواهد یک خرده بیاید بالای آب [و بگوید بالاخره] «آمدیم آسمان را
دیدیم»، [ماهی می گوید]: «آسمان را دیدی؟!»، ویز! می بردش صد متر، دویست متر زیر آب! [ماهی
می گوید]: «چشمت به هوا افتاده؟! هوای در رفتن زده به سرت؟! نه خیر! هیچ خبری نیست! تو را
می برم در عمق دویست متری سیصد متری، آنجا نکرت را بگو!»

هک تسا نیا ی ار ب میضق نیا، دندادی م رارق رکذ قاتا کی ن اش دوخ ی ار ب دننفری م ناگرزب هکنیا
دوشب ل صا دن اش یار ب ی ناعم نآ هب تبس ز کرمت و ض حمت طقف و [دنوش] عطق اجه م هزا

ضوع ش لاد مکمک، مکمک، ن دش ضوع ی کی کی درک عورش هزات، سنوید تر ضد اجنآ تقون آ
ی ناتسود هن، ی ناسک هن، ی قیفر هن، ی ایاسمه هن، ی ا هچب هن، در یگب ار ش تسد تسه ی نز هن رگید. دش
تسادخ تمعد اعقاو. تسادخ تمعد دنیبی م هک ار اهزیچ ی ضعب ن اسنا اعقاو! دننفری م «موش تیادف» هک
اهنیا نودب نیا هک دوشی م ل صا دن اسنا ی ار ب ی تاکرب ا هق لعت عطق نیا زا و دیای م ش یپ ن اسنا ی ار ب هک
دراد تاکرب ی لیخ اهنیا زا ی ضعب! دسری م و دمهی م ن اسنا

!تسوتزا تیاده ایادخ! تسوتزا طقف رثا ایادخ! یوت طقف رثوم ایادخ: دش ضوع ابترم مکمک

وا، مه ن ت ف گ ن ی ا ب و ت ف گ ی م ا م ن ا د «! ت س و ت ز ا ش ا م م ه ! ت س و ت ز ا ت م ع ن ا ی ا د خ ! ت س و ت ز ا د ا ش ر ا ا ی ا د خ ر ا ه چ و ت س ی ب گ ن ش ق ! ت ش ا د ی ف ا ک ت ق و ا ق ا ف ت ا ! د و ش ب م ا م ت ا ت ت ف گ ی م ن د د ن ت ن ت . د ر ک ی م ا د ی پ ر ی ب ی غ ت ا ب ت ر م ! ت ش ا د ی ت ا ق ل ا م ت ق و م ن ، ت ش ا د ی ا م ل ج م ن ! ت ش ا د ن ت ف گ ر ک ز ی ا ر ب ی ف ا ک ت ق و ب و خ ! گ ن ش ق ، ت ع ا س «! م د ر گ ی م م د و خ ی ا ر ب م ه ن م ، و گ ی ا ر ت ر ک ز و ت» : ت ف گ ی م و ت ش گ ی م ش د و خ ی ا ر ب گ ن ش ق م ه ی ه ا م

دوخت موقن تشادنیپ لقتسم هابتشا کاردا و دیحوت هب سنوید ترضد لوصو

ءایشا مُمه مَکنیا و ادخ فرطزا ضیفن ایرجی اضفرد ؛ دشعقاو اضفن آن رد زور لهچزا دعبات مُمه : نیازا رتلابی تدو تسوا ءدارا هبتانکس مُمه و تسوا ءدارا هبتانکرده مُمه و تسادخ ءدارا هب میدما ! میدرکی هابتشا [هچ] ام ، بجء دید ، دشعقاو اجنیا ردی تقو ! دمارد روهظ نیا هب هک تسوا کید دیاشد ! میدرکی م ر ب ص د [شاک ی] ! میدادن تلهم ل هاجی باهت خدب نیا هب ، میدرک نیرفزار ادخ ناگدنب ایضق نیا رد مصلاخ . دشیم ضوع [ایضق] ، دمآمی شییی ایلملسم کید دیاشد ، دروخی می قوت هب ی قوت میدرک ملجء

ناشتیاده ورب لاد ، دیدمهف ار مدرم درد هکی دیسر مطقن نیا هب و ییاج هب ی دیسر هک لاد بخ انک

ناناملسم رب مکاد تموکد مهم طرش ، دیحوت تقیقد هب لاصتا

ار دارفا مُمه و دشاب طبرم شبلق دیاب م لاسا مکاد» : دنتنگی م ناگرزب مکنیا [تسا تهج نیا هب] «! دیوگی نخس مدرم اب هچیرد ن آنزا و دنادب ادخل ایء و ادخ ناگدنب

ل باق] اهنیا و یءاء دارفا م لئسم : مدرک هراشا هتکن نیا هب ، متشون ی ضعب هب هکی ایمان آن رد ن م رظن وایور دیاب هک ن آن و . دنوری می زیچ کید اب و دنیا می لاس راهچ ، لاس هس [نوچ ؛ تسین هجوت مدرم و . تسای هلا دوجو و روضد کید عامتجا رد ش روضد و ش دوجو هک تسای صخش ن آن درک تقد اب و دیامی می یار کید اب بختنم [نوچ] ؛ بختنم درف کید اونوع هب ، دننکی ماگن و اب ماگید نیا اب . تسینی ایلملسم ی لیخ دنکی م ه ی راک ره ، تسینی لکش م و م لئسم هک ن آن ؛ ش راک ی پ دوری م حاضینسا کید ، دنک ادیب رییغت و دوش ضوع دهاوخب رگا ماگید نیا اما «! میدرک مابتشا ، اقا» : دنیوگی م مدرم مرخ لآ اب و ادخ نیب طبار و ادخ هب هجوت و ی م لاسا مکاد ن اونوع مدرم ماگید رگا ! دروخ دهاوخب م هب زیچ م ه رگید م ه گنس کید ، دورب نیب ز ا ماگید نیا رگا ، ادخ ءدنیا م ن آن ا م ب ق ل ز ر ب رظان و ادخ ما کدا ی ر ج م . دریگی م ر ا ر ق ش د و خ ص ا خ ت ا ن ا ی ر ج ر د ل ن ا س م ر گ ی د د ب و د و ش ی م ن د ن ب گ ن س ی و ر ، دشاب ه دیسر ت ق ی ق د ن ی ا و م ط ق ن ی ا ه ب د ی ا ب م ل ا س ا م ک ا د « : د ن د م ر ف ی م [ی ن ا ر ه ط م ل ا ع] ا ق آ م و ح ر م «! م ل ا س ا م ک ا د د و ش ب د د ب و

ربمایپ ز ا ت ی ب ر ت م ا ظ ن ی ز ا ی ن ی ب ه ب ن د ر ب ی پ و س ن و ی د ت ر ض د ت ش گ ز ا ب

رد «. مدرم نایم رد یورب هک تسا ش تقو لاد» : دیوگی م ادخ ، دیسر اجنیا هب هک سنوید ترضد ادخ ! دناهدش ناملسم مُمه ! اباب ی ا دید درک ماگن . دنرفاک اهنیا مُمه هرابود درکی م لایخ و دمآ مدرم نایم [رئوم] نکن لایخ ! مینک ناملسم [ار اهنآ] میناوتی م ام و ت دوجو نودب ! مود ممشچ نیا ! ناه» : ت ف گ ار مدرم نیا هک بخ ! رگید دناناملسم ؛ ی درکن ناملسم ار اهنیا هک و ت ای تسهل ئاسو ز ا ی کید و ت ای بو ت ناملسم ار مدرم نیا هک ! ی ت ف گ ی م ایسنوی ر ک ز ا ی ر د ی ت ف ر هک و ت ! ر گ ی د د ن د ش ن ا ش د و خ ! ؟ د ر ک ن ا م ل س م د ی ن ا د ی م م م ه ا ر ش ن ا ی ر ج هک ی م ل ا ع ن ا م ه ! ؟ د ر ک

ادیبی قوتوق ت کید لایب ن آن رگا . میراندن و ت هب ی زاین م ، ندرک نموم و ندرک ناملسم یارب سپ ، تسای بیغ م لئسم هک دنمهف ر د ق ن م م مدرم و دوشب ی زیچ کید و دیایب ی داب کید ! دناناملسم مُمه ، دوش ناملسم ، اللهلخ مُمه دید «! هوخ هب دمو سورء ، هنوچ هب میدز کچ هب ! هب» دید دمآ اذل ! دناهدش میلست و رب» [: د ن ت ف گ] ! ؟ د ش ه چ ! ؟ د ش ه چ ! د ن ن ک ی م [ی ی ا ه] ر ا ک ه چ ! د ن ن ا و خ ی م ز ا م ن د ن ر ا د و [د ن ا ه د ش] ن م و م و . تسا سرد مُمه اهنیا بخ «. میدرک راک نیا و میدرک ار راک نیا ام و ی درک رهقی تفر و ت ! اباب

دیحوت ماظرد یداع مدرم اب ایبنا نشادند توافقت

چیھ! تسیند ی توافقتی لومعم مدآ کید نید و ربمغین نید، دیحوت ماظرد هک میوگب امشد هب! اقدر مدآ کید و (ادخلوسر) ربمغین نید دیحوت ماظرد بتسا طوبرم «وا» هب زیچهمه نوچ؛ تسیند توافقت رفسد و درادن ی زیچ دوزا؛ تسادخ روھظ، ادخلوسر دشد هک ادخلوسر! تسیند ی قرف چیھ یداع فرطرد ار کرش اتدناهدما اهنیا و! کرش دوشی منیا! مینابسچی م ربمغین هب، مپریگی م ادخلو ام بتسا: [مپیوگی م] مینابسچی م نینمؤملاریم هب مپریگی م ادخلو ام «اناجاقاً من»: دنیوگب و دننک ی مروطچ؛ دنکی مذ قرف هک یداع مدآ کید اب نینمؤملاریم بخت! «دنک ار ربیخرد! هوا، نینمؤملاریم» ار ن[ا] نینمؤملاریم روطچ، دننک ار ربیخرد دناوتی مذ مھ یداع مدآ اترازه!؟ [دنک ی راک نینچ] دناوت دوز هب و [فرطنیا هب ی نزی م ارچ]، [مدب تبسند ادخلو هب و] فرطنیا هب نرب [ار میضق نیا] بخت!؟ [دنک]!؟ [ی هدی م تبسند نینمؤملاریم]

یدیحوت ماگدید رد افرص، مدرم رب ایلوا و همنآ و ایبنا یرتربتداع

ی م نینمؤملاریم. فرطنیا هب نرب بخت! فرطنیا هب مینزی م ار همه هک بتسا نیا مل لاکشا مامت مدب مھ ی لیخ، موشی مل لاشوخ ی هدی م تبسند م هب ار اهنیا و تھکنیا زا¹. فرطنیا هب نرب: «دبوگ تبسند ادخلو هب و [فرطنیا هب ی نرب رگا ی لو! منکند مھ تهاگند، مینبند مھ ار تتخیر مھاوخی م ا لصا! دیای م»! [مدوخ لغب نیشنب ایب]: [مپیوگی م] م نکیم تچام، ت مسوبی م، منکی م تلغب، [ی هدی م ایب! موش تیدادف! هب هب]: [مپیوگی م] دنک فیرعت ام زای کی رگا! میتسده ن لا ام هک مچنآ س کعرب ی هاوخی م یراک ره، ریگد یریگی ی هاوخی مذ هزور رگا، ناوخی ناوخی ی هاوخی مذ زامن رگا، اجنیا: دنیوگی م؛ دننکی م لمع نیا س کع تفرعلها «انکدش و مرفار ی کی نیا و شب ام یدف ی لو، ن کب و تآیصوصخ و دوجو مامت مپهاوخی م ام! دوشی مذ در نامریز زا مھ بآ، دوری مذ ملاک ام رس» هکره و بتسا رتکیدزند ام هب، دوبرتکیدزند اجنآ هب و دمآ هکره. مپهدب رارق اجنآ رد ار نامتاقرصت ار ناتدوخ و دینکد ار ام فیرعت دوخیب! دوری مذ ما مچاپرد فیرعت، دنک فیرعت ام زای هاوخی و دیایب نیا! دوشی مذ مرگ اهنیا ی ارب اهنآ رونت زای یا! دنرادن طابتر اهنآ اب ی لیخ مدرم انذ! «دینکد هتسخ مھ دیای م ناشوخ فیرعت زای مکی ی اهنیا [فارطا] دنیایب، دنورب [ی هلا ایلوا فارطا زای مکی دوشی م ببس! ن اشیار بتسیند دب، دوشی م ناشناشوخ و خ و

تفگ ادخلو دشد مامت و [دناهدش] نمؤم و ناملمسه همه دارفا نیا مامت! بجعد دید دمآ سنوید ترصد نآ!؟ دوبند و ت تسدهب راک یدید لاد! نیبب ایب ار شرثا لاد ی تفگی هام مکشرد هک ار ی پاهرکن نآ، دندوب اهنآ دوز رگا! همدوب هچ دننکد لوبقار و تفرح اهنیا ات هشد ثعاب یدرکی م لایخ و ت هک [ی زیچ] و تادع همه هک و تروصت نآ سپ؟ دناهدش ناملمسه و دناهدما روطچ اهنیا دوز ن لا سپ نک ماگند بخت ام هبلوا زای رگا! یدرکی م ماگند ام هبلوا زای دیاب مکلب و مدوب طلاغ و تروصت نآ، دناهدوب اهنیا، ببس مھ اهنیا و نامسا ن تخیر مھ هب و هقعاصد هب زاینرگی و دیسری مذ اجنیا هب مھ راک دیاشد، یدرکی م ماگند و دهنی م ربیغت ار همه و دراذگی م ریثأت عامتجال کرد سفند نآ، دوشب ضوع سفندی تقو نوچ. دشی مذ دنکی م ضوع ار همه

سفنرد رتشیب ریثأت ی ارب اعد تئارق ماگنهر رد هجوت و یثأت موزل

اعد یور. دنوری م و دنناوخی م دندت، دنناوخی م هک اعد اقدر مینبیم م بتسا نیمه مھ اهاعد نیا ار حاتنفا ی اعد رگا. دراذگب ریثأت اعد مپهاقم نآ هک ولج تفر یثأت اب دیاب اعد تلامج یور. داتسیا دیاب

¹ 514: ص، ق و د صد خیش، ی لاملا

هب تيمز و ربيذ باب تعلق ام الله و: الله مَحَر فَيُحَدِّد نَدْلَ هَسِي لِي بِتَلَّاسِ فِي لِقَاءِ مَلَسَلَا هِيلَع نَنِمُوْمَلَا رِيْمَا نَ أَيْ سُوْرَفَ «
»، «مَيْضَمُ اَهْبَر رَوْبِ سَفْنِ و مَيْتُوْكَلْمُ تَوْقُبْ تَدْيَا يَنْكَل، مَيْنَادَعُ مَكْرَحْ لَا و مَيْدَسَجْ تَوْقُبْ اَعَارْدُ نَيْعَبْرَأُ يَرْهَظْ فَالْحُ

هچ شحاتتفا؛ دش هچ دمھفی مذ مدآ بځ¹، ... **کدمجبَ اَئبلا جتتفا ی نآ مهلا** : میناوخځ [دندندنت] روظن یمه و تیبیرع اب ی لیخ هک اهنآ] افر، دارفا و دهدب لوط و دناوخځ ی نآ اب رگا ی لو! دش هچ ش ماتتخا و دش نیا تقون آ، دنشاب مدرک هجوت و ماگد ش ای ناعم هب و دنشاب مداد شوگ ار اعد لابق مه (دنتسینا انشا اهنیا یم رتشیب ی تعاسمپن لاد ش قوف و بتسا رترئوم ناسنا رد و دراد یرتشیب ریئآت، دوش مدناوخځ ی نآ اب مه ی لو. دوشی مه فاضا هقیقد مد ش قوف بتسا ماتوک هک ی یاهاعد رد [لا و] ی نلاوط ی یاهاعد رد اهنلا؛ دوش بتسا رتشیب ش ریئآت ی لیخ نآ

ی اعد نم هک هعفد کی ی تد؛ دندومرفی مام هب ار نیا تاسلج رد هشیمه مه [اقآ مو حرم] ناشیا و دندومرف، مدناوخځی م تامس

ی ناعم و ظافلا نیا ات ن اوخځ هتسهآ! هدرکذ تلابند ی سک! ن اوخځ دندندنت! اقا دیناوخځ (ش اوی) هتسهآ دشاب هتشداد ار ش دوخ ی اجمه ی ناعم و دشابن نهذ رد ی ماظن ی اثر تشذگ کی فرصد طقف

و هینابعش ی اهتاجانم رد اصوصخم بتسا رتشیب [سفن] رد ش ریئآت ی لیخ [ن دناوخ هتسهآ] و اهنیا؛ دنتسه ی لاء ی لیخ ن بیاضم ی اراد و بتسا مام ی اهت بیسانم هک ناضمر مام اب بجر مام ی اهاعد ن اشدوخ هکنیا رطاخه؛ دندهی م ش شک دارفا؟ دیاهدید لیمک ی اعد رد؛ لیمک ی اعد لثم ای. روظن یمه مه نیا هب هبعدا همه رد نیا و بتسا [رتئرئوم] اهنیا ی ارب ن دناوخځ ی نآ اب نیا هک دنتسه هبض نیا هجوتمه بتسا تیفیک

ن امه، ن امردی مو حرم نامز، قباس ی لیخ. دنک ش تمحر ادخ... ی اقا نآ بتسا مدناوخځ ی یاهاعد کی نم اهنلا. مرادگی م تیاس ی ور ار... ی اعد نآ دوی هتفگ [تیاس لوئسم]. دوی نامی گچب نامز؛ اهن نامز ناشیا فزاجا اب هک؛ دننک مزاجتسا مدناوخځ ار اهاعد نیا هک صخشن آزا و دنریگب سامت [لوا] هک هتفگ مه ی کی و دوی بجر مام ی اهاعد ی کی دوی رارق. مدش هچ رگید منادی من لاد. دشابن مزاجلی؛ دشاب طبض نامز نآ ی اهاطبض نامه اب [ی نار هط هملع] اقا مو حرم هک بتسا مدایار نیا نم. هینابعش تاجانم دننک ماگد هک بتسا بوخ [دننک شوگ] دارفا رگا ار نآ. دنتشادگی م اهبش ن اشدوخ ی ارب و دندوب مدرک یم [دندندنت] روظن یمه منیبی نم هک ار هینابعش تاجانم لاثم. بتسا روطچ هک دنریگب دایار اعد تیفیک

2. «... کتیدان اذای ناندع مس و کتوعد اذای ناندع مس و دمحمل آ و دمحمل ی اعد ص مهلا» : دناوخځ این را همین طور [سریع و گذرا می خوانند]. اما اگر آن را نگاه کنید [بسیار با تأنی] می گوید: «**ع مس و ش قوف؛ دنکی مذت وافت مه ی لیخ. دوشی مه مدناوخځ [مدیشکی ی ادص] کی اب و ی نآ کی اب!** **کتیدان اذای ناندع** ناسنا ی نعی؛ بتسا رئوم ی لیخ اما. دوشب هقیقد چنپوت سید هینابعش تاجانم لک و دوشب رتشیب هقیقد مد دنکی م قرف ش یاوه و لاد هک دنکی م ساسحا

چندی پیش یکجا بودیم و مجلسی بود. من به یک نفر گفته بودم که این مناجات مریدین و عارفین را بخواند! این دوتا مناجات [را خیلی سریع خواند]. و الله خود حضرت سجاد که این مناجات ها را گفته به این تندی خوانده بود! آخر مناجات در مقام انشاء خیلی کم است [ولی] در مقام ظهور و بروز [طولانی تر است]؛ خیال می کنم از انشاء حضرت سجاد هم مناجات را تندتر تمام کرد! به او گفتم: «آخر این چه بود که خواندی؟! چه کسی دنبالت کرده بود؟! بابا یواش! آهسته! ما که نفهمیدیم مریدش کو، عارفش کو!» در حالی که صدایش خیلی قشنگ بود! البته ایران نبود. هم صدایش قشنگ بود و هم خیلی صدای عربی قشنگ و خوبی داشت ولی [با] این سرعش اصلاً ما نفهمیدیم. این همین [اشکال است]؛ ما خیال می کنیم که دعا یعنی فقط یک چیزی بخوانیم و بعد این تمام شود و بعد [بگویم]: «خب دعا را خواندیم! دعای افتتاح را امشب خواندیم و به فیض رسیدیم!» فیض دعای افتتاح به یواش خواندنش است؛ به اینکه انسان آهسته و با تأنی بخواند.

ش ندر و ماعقاو [، دنک هجوت] مدآ ار ش املج کی نیمه [رگا] هینابعش تاجانم نیمه رد لاثم

¹ 577 ص 2، ج، دهتملا حایصم

² 685 ص 2، ج، لامعلا لابقا .

نیا¹ «! كَيْبَحْمَلِي تَنْظِفِي تَقْوِي فَا لَا يَكْتَبِعَعَمَنَّا عِبْرَةَ لَقْتَنَافَلْ وَدِي لَنْ كَيْبَحْمَلِي هَلْبَا» :دوشی م تسار مدارا و مرادنی یرتدق چیه نم ایادخ: «هک هلمج نیمه ینعی یتسنوی رکذ ؛تسا یتسنوی رکذ ینعم نیمه یتجوت نم هبوت هک ینامز رد رگم ،منادرگی ورت تیتصعم زا هک مشاب هتشاد مدوخ زا مناوتی مذی ورت تیتصعم مناوتی م هکتسا عقوم نأ ،یدرک یتجوت م ار ملد ،یدرک رادید تدوخ تبحم هب ارم ،یدرک ؛تسا یتبع تلامج یلیخ ؛تسه یتابعش تاجانم نیمه رد یتبع تلامج اعقاو .» مرانگب رانک ار زیچ همه ،تسا یتقلاخا روتسد مه ،تسا قلاخا مه ،تسا دیتجوت مه ،تسا داقتعاً مه ش هلمج ره ینعی ؛تسا

تاجانم و اعد تارقررد ناگرزب شور

بیخود نبود که بزرگان اینها را میخواندند. تا یادمان هست همیشه شبها مرحوم آقا [علامه طهرانی] که از مسجد میآمدند، ما میرفتیم میخواستیم ولی ایشان در اتاقتشان [همین ادعیه را میخواندند]. یا مثلاً آقای حداد کتب ادعیه کنار تشکشان بود، یکدفعه برمیداشتند و میخواندند. من بعضی از نوارهای آقای حداد را دارم. البته الآن خیلی وقت است... در سابق که گوش میدادم، یک مناجات مریدین میخواندند، نیمساعت طول میکشید. یعنی اصلاً انگار با این جملات حال میکردند! انگار در آن فضای این جملات، در حالوهوای این جملات خودشان هم سیر میکردند و با این معانی خودشان هم حرکت میکردند و جلو میآمدند، همانطوری که خود امام سجاد علیه السلام جلو میآمد و مرتباً ارتقاء پیدا میکرد و ارتقاء پیدا میکرد و مدام بالا میرفت! اصلاً اینها همینطور بودند دیگر. اینها هم در همان حال و هوا بودند.

جوا یناعم نیا هک یتجاد ؛دوری م مه ش دوخ یناعم نامه اب فراء .رگید تسا نیمه فراء ؛زاورپ قفا نامهرد و جوا نامهرد و عافترا نامهرد دناشکی م ار ش دوخ مه وا ،دراد عافترا و دراد نیا و .دهدی م تکرر اجن امهرد و لایا دربی م اجن امهرد ار ش دوخ مه وا ،دراد هک یتزاورپ حطس یتل مات و دنداتسیای م هلمج ود نیب و دندناوخی م هتسهآ یلیخ اذل ؛دیای منرد روج ن دناوختنت اب رگید یت .دعب هلمج غارس دنورب دنتساوخی مذ و دنرادرب تسد لبق هلمج یناعم زا دنتساوخی مذ ایوگ ،دندرک یتدعب هلمج غارس دنورب دعب و دننک زکرتم و دننک تیتنت ار ناشدوخ لاد ،لبق هلمج نآ رد دنتساوخ

خسپا و شسرپ

ام یتقو لاثم؟ مینک کرد نامدوخ یتارب ار تلاد نآ هنوگچ ام ،نعل ای تاولص یتنعم رد :ل اؤس کرد لاثم هنوگچ مینکی م هک یتنعل ای؟ دتقای م یتسه ماظن رد یتقافتا هچ لاثم میتسرفی م تاولص کی ؛تسا هتفر [ش دوخ ماگیاج هب] ام نعل نیا رثا مینک ؛باوچ این را دیگر بگذارید ان شاء الله برای یک جلسه دیگر که اگر توفیق پیدا کردیم، راجع به صلوات [صحبت کنیم].

تاولص یناعم تقیقد

لوزن .تسا تمحر لوزن یناعم هب راگدرورپ هیحان زا دورد .دورد ینعی تاولص یتلک روطه هب ایادخ: «مپیوگی م یتقو .دنک ادیب علاطای تسه ملع قیاقد هب تبسن ناسنا ؛تسا ملع لوزن تمحر هب روطن نیمه تدوخ یتهانته لا تافصد و عامسا بتارم رد ار نآ ینعی ،»تسرف ربمغیپ رب ار تاولص ایادخ² ؛«ار یحت کیفی یتنذ بآر» :دیامرفی م ترصد اذل .ربب ولج تیفیک نیمه هب و هدب همادا کولسورپس «هدنبرب ادخ هیحان زا تاکرب و دورد لوزن» ار تافصد و عامسا رد تکرر «!نک رتشیب ار نم ریحت و .تسا روطن نیمه ام یتارب ؛تسا دوخ یتدوجو هعس اب قبطنم یتصخش ره رد مه نیا و .دنیوگی م هک یتسک مپوشی م یتجوت م اجنیا زا و .اجنآ رد تسا ربمغیپ دوخ یتدوجو هعس اب قبطنم ربمغیپ یتارب

¹ 686 ص 2 ج ،لامعلا لابقا .

² 271 ص 1 ج ،هیکملا تاحوتف ؛41 ص 2 ج ،مکلا صوصف

هدمآ ریمغیپ سفدی ارب هکی تکرپ و ت محر نآ زاش دوخی دوجو ریسب ساندت هب وا ، دتسرفی م تاو لصد
ی لضم ص خشد نیا دوخ هب نآ زا ، مدرک رتشیب امئاد و مدرپ ولج هب تا فصد و عامسا ماقم رد ار وا ریسد و
دیسر دهاوخ دراد هکی تیفرظ و نازیم قبط رب مه

ی نعید ، دیدرک ادیپ ی طاشن کید و دش ضوع ن اتلاد دینیبی م و دیتسرفی م تاو لصد امشد هکن نیمه
[مچره] ، دوشی م رتشیب کاردا نآ ، دوشبر تدایز نیا رگا بتسا ندشل صوی انعم انعم نیا ! دیدشل صو
دوشی م رتشیب درجت و برقت هب تبسن کاردا امئاد ، دوشبر رتشیب نآ

نعل ی انعم تقیقد

ی سک هب تبسن ت سادخت محر زان دشرود و ش ابرود ی انعم هب نعل بتسا نیمه مه نعل هب عجار
و عطیدن آ زامه ار ام ، اهنا ندرک رود عطساو هب مه و نکرود ار اهنا مه ! ایادخ» ی نعید . دراد دانء هکی
وتل باقم رد هکی ناسک نآ ! ایادخ» ی نعید ؛ ددرگی منرب اهنا هب طقف نعل ی انعم «راد هگذرود اهنا یاضف
هب هکی ، راد هگذرود تدوخ ت محر زان اهنا ، دنتسیای م قدل باقم رد و وال آ و ریمغیپ لباقم رد و
، دسرنام هب ن اشراثا ، دنیا ی نام فرط هب اهنا و میوشب هتشداد هگذرود مه ام ، وت ن تشاد هگذرود عطساو
زان ش دوخ ناسنا هکی ، بتسا ندشرود و نعل ی انعم انعم نیا «دنتکن ادیپ ام هبلیم ، دنتکن ام هب هجوت
دراد هگذرود دنتسه نیفلاخم و نیدناعم هکی یاضف هب ندشک پیزن

رد رگا فرط نآ زان دعب . دینکی م ادیپ ی یاوهول ادا کید ، دیورب نیسح ماما سلجم کید رگا امشد
؟ ارچ ؛ دیبای مرد اهنا ی او هول ادا هب و دیهدی م تسد زان او هول ادا نآ مامت ، دیورب تیصعم سلجم کید
دیاب ای دشابرون امشل دل رد دیاب ای . دنناوخی مذ مه اب اتود نیا ؛ دنیای منرد روجرگید مه اب اتود نیا نوچ
دینکی م شوماذار غارچ ؛ بتسا نشور اجنیا نلا . دنتسین اجکید رد ود ره تملظ و رون ؛ دشاب تملظ
ی عبیط نوناق و هدعاق کید نیا . تسین تملظ ، بتسا نشور غارچی تقو . تسین رونرگید و بتسا تملظ
بتسا

ی ارب ی املیسو ! ایادخ» ی نعید ؛ ددرگی مرپام دوخ هب هکی بتسا ی نعل عقاو رد مینکی مام هکی ی نعل نیا
ملصاف اهنا [زانین] ام هجیتن رد ، ی نکی م رود ار اهنا ی تقو ی نعید «نک م هار فاضف نآ زان ندشرود
و تارثک و ایند و ی ناوهش و ی ناملظ یاضف نآ رد رگید ام ، میوری مذ یاضف نآ رد رگید و میریگی م
مینکی مذ تکر دتینانا

دمحم لآ و دمحم ی اعل ص مهللا